

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 22ας Μαρτίου 1995 *

Στην υπόθεση T-586/93,

Πέτρος Κοτζώνης, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τους Olivier Slusny και Marcel Slusny, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγων,

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Dominique Lagasse, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής να προσφύγει στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την πλήρωση της θέσεως που κηρύχθηκε κενή με την ανακοίνωση κενής θέσεως 62/91, δεύτερον, της αποφάσεως της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής να απορρίψει την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για την πιο πάνω θέση και, τρίτον, την απόφαση διορισμού του Β. ως διευθυντή στη Γενική Γραμματεία της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους Β. Vesterdorf, Πρόεδρο, D. P. M. Barrington και A. Saggio, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Νοεμβρίου 1994,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της προσφυγής

- 1 Από 1ης Ιουνίου 1991, ο προσφεύγων κατέχει ως δημοσιονομικός ελεγκτής θέση προϊσταμένου τμήματος με βαθμό Α 3 στην Οικονομική και Κοινωνική

Επιτροπή (στο εξής: ΟΚΕ). Από το 1981 μέχρι τις 31 Μαΐου 1991, κατείχε θέση προϊστάμενου τμήματος με βαθμό Α 3 στο Ελεγκτικό Συνέδριο σε διαφορετικούς τομείς ελέγχου και διαχείρισης των κοινοτικών ταμείων.

- 2 Με την ανακοίνωση κενής θέσεως 62/91 (στο εξής: ανακοίνωση κενής θέσεως), που δημοσιεύθηκε στις 23 Οκτωβρίου 1991, η ΟΚΕ κίνησε τη διαδικασία για την πλήρωση της θέσεως διευθυντή στη Διεύθυνση Α Συμβουλευτικών Εργασιών της ΟΚΕ, βαθμού Α 2. Τα απαιτούμενα προσόντα βάσει της ανακοίνωσης κενής θέσεως ήταν:

«— πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές που να αποδεικνύονται με πτυχίο ή επαγγελματική πείρα ισοδυνάμου επιπέδου·

— μεγάλη πείρα στη διεύθυνση σημαντικής διοικητικής μονάδας·

— πολύ καλή γνώση των οικονομικών προβλημάτων·

— πολύ καλή γνώση μιας κοινοτικής γλώσσας και ικανοποιητική γνώση μιας άλλης κοινοτικής γλώσσας. Είναι επιθυμητή η γνώση τρίτης γλώσσας».

- 3 Με την ανακοίνωση κενής θέσεως επισημαινόταν, επιπλέον, ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) θα εξέταζε κατά προτεραιότητα τις δυνατότητες πληρώσεως της κενής θέσεως με προαγωγή ή μετάθεση, αλλά ότι άλλοι υπάλληλοι μπορούσαν να εκδηλώσουν την πρόθεσή τους να μετάσχουν σε εσωτερικό διαγωνισμό ο οποίος, εν ανάγκη, θα προκηρυσσόταν σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας πληρώσεως κενής θέσεως. Τέλος επισημαινόταν το ενδεχόμενο να υπαχθεί η θέση σε άλλη υπηρεσία αναλόγως της αναδιοργανώσεως των υπηρεσιών της ΟΚΕ που πιθανόν να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του 1992.

- 4 Εντός της προθεσμίας που έταξε η ανακοίνωση κενής θέσεως, δεκατρείς υπάλληλοι της ΟΚΕ υπέβαλαν υποψηφιότητα. Η ομάδα των υποψηφίων περιελάμβανε έναν υπάλληλο βαθμού Α 2 της ΟΚΕ, δέκα υπαλλήλους βαθμού Α 3 της ΟΚΕ, ένας από τους οποίους ήταν ο προσφεύγων, και δύο υπαλλήλους βαθμού LA 3 της ΟΚΕ, ένας από τους οποίους ήταν ο Β., ισπανικής ιθαγενείας, ο οποίος ήταν προϊστάμενος του τμήματος ισπανικής μεταφράσεως από της αναλήψεως υπηρεσίας του στην ΟΚΕ το 1989.
- 5 Κατά την 359η συνεδρίασή του, στις 26 Νοεμβρίου 1991, το Προεδρείο της ΟΚΕ, αρμόδιο όργανο για την οργάνωση και τη λειτουργία της ΟΚΕ βάσει του άρθρου 8 του εσωτερικού της κανονισμού (ΕΕ 1986, L 354, σ. 1) εξέτασε τις υποψηφιότητες για τη θέση που είχε κηρυχθεί κενή. Προκειμένου περί των υποψηφιοτήτων των δύο υπαλλήλων βαθμού LA 3 και αυτής ενός υπαλλήλου βαθμού Α 3, ο οποίος δεν διέθετε ακόμα τον ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας δύο ετών που απαιτείται προς προαγωγή βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), αναφέρθηκε στα πρακτικά ότι οι υποψηφιότητες αυτές θα λαμβάνονταν υπόψη στην περίπτωση προκηρύξεως εσωτερικού διαγωνισμού.
- 6 Κατά την 361η συνεδρίασή του, στις 28 Ιανουαρίου 1992, το Προεδρείο της ΟΚΕ αποφάσισε να προσφύγει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ διαδικασία προσλήψεως. Κατόπιν συμφωνίας του Συμβουλίου με την απόφαση αυτή κατά το άρθρο 57 του εσωτερικού κανονισμού της ΟΚΕ, η αφορώσα την επίμαχη θέση ανακοίνωση CΕS/62/91 περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως (στο εξής: ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως) δημοσιεύθηκε στις 24 Μαρτίου 1992 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 1992, C 73 Α, σ. 1). Με επιστολή της 31ης Μαρτίου 1992, ο Πρόεδρος της ΟΚΕ πληροφόρησε τον προσφεύγοντα για την απόφαση κινήσεως της ως άνω διαδικασίας προσλήψεως, επισημαίνοντας σ' αυτόν ότι η υποψηφιότητά του θα αποτελούσε «το αντικείμενο νέας εξετάσεως στο πλαίσιο της προβλεπομένης στο άρθρο 29, παράγραφος 2, διαδικασίας, εκτός αν [ο Πρόεδρος αποφασίσει] άλλως». Εντός της προθεσμίας που τάχθηκε με την ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως, εκατό περίπου πρόσωπα, που υπηρετούσαν τόσο εντός όσο και εκτός της ΟΚΕ, υπέβαλαν υποψηφιότητα.
- 7 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, για να βοηθηθεί στη διαδικασία επιλογής, το Προεδρείο της ΟΚΕ συνέστησε ad hoc μια ομάδα από έξι μέλη, η οποία,

μετά από μια πρώτη εξέταση των φακέλων των υποψηφίων, διαπίστωσε ότι 80 υποψήφιοι δεν διέθεταν τα απαιτούμενα προσόντα βάσει της ανακοίνωσης περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως. Κατόπιν συνεντεύξεως με τους υποψηφίους, η ad hoc συσταθείσα ομάδα επέλεξε έξι υποψηφίους που θεώρησε ως έχοντες τα περισσότερα προσόντα. Μεταξύ των έξι προεπιλεγέντων υποψηφίων περιλαμβάνονταν ο προσφεύγων, ο Β. και ο V., ισπανικής ιθαγενείας, προϊστάμενος τμήματος με βαθμό Α3 στη Διεύθυνση Γεωργίας και Αλιείας της ΟΚΕ. Με σημείωμα της 2ας Φεβρουαρίου 1993, ο προσφεύγων χαρακτήρισε τον τελευταίο ως «υποψήφιο που θεωρείται ότι έχει τις μεγαλύτερες πιθανότητες να επιλεγεί».

- 8 Κατά την 374η συνεδρίασή του, στις 23 Φεβρουαρίου 1993, το Προεδρείο της ΟΚΕ αποφάσισε, με μυστική ψηφοφορία, να προτείνει στο Συμβούλιο, κατά το άρθρο 57 του εσωτερικού κανονισμού της ΟΚΕ, τον διορισμό του Β, στην κενή θέση. Η πρόταση αυτή ανακοινώθηκε στο Συμβούλιο με επιστολή του Προέδρου της ΟΚΕ της 25ης Φεβρουαρίου 1993. Οι άλλοι υποψήφιοι ενημερώθηκαν στη συνέχεια, με επιστολή του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ από 1ης Μαρτίου 1993, ότι η υποψηφιότητά τους δεν είχε γίνει δεκτή.
- 9 Με απόφαση του Προέδρου του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1993, ο Β. προήχθη στον βαθμό Α2 και διορίστηκε διευθυντής στη Γενική Γραμματεία της ΟΚΕ από 1ης Μαΐου 1993. Η απόφαση αυτή τροποποιήθηκε με απόφαση του Προέδρου του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1993, περί διορισμού του Β. ως διευθυντή στη Γενική Γραμματεία της ΟΚΕ από 1ης Ιουνίου 1993.
- 10 Εν τω μεταξύ, στις 25 Μαΐου 1993, ο προσφεύγων υπέβαλε ιεραρχικώς ένα έγγραφο τιτλοφορούμενο «διοικητική ένσταση κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπερρεσιακής Καταστάσεως», με το οποίο επεκαλείτο παράβαση των άρθρων 7, 25, 27, 29 και 45 του ΚΥΚ. Η ΟΚΕ δεν απάντησε στο έγγραφο αυτό εντός της τετράμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ.

Διαδικασία

- 11 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Δεκεμβρίου 1993, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 12 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις.
- 13 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που τους έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 24ης Νοεμβρίου 1994.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
  - να ακυρώσει την απόφαση του Προεδρείου της ΟΚΕ που τον πληροφόρησε ότι η υποψηφιότητά του δεν είχε γίνει δεκτή·
  - να ακυρώσει την απόφαση του Προεδρείου της ΟΚΕ να προσφύγει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ διαδικασία προσλήψεως·
  - να ακυρώσει την απόφαση διορισμού του Β. ως διευθυντή στη Γραμματεία της ΟΚΕ·
  - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

15 Η ΟΚΕ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη ή τουλάχιστον αβάσιμη·
- κατά συνέπεια, να την απορρίψει και να αποφανθεί κατά νόμον ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι στηρίζεται σε διοικητική ένσταση που είναι ωσαύτως απαράδεκτη. Προς στήριξη της απόψεως αυτής, η ΟΚΕ ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το τιτλοφορούμενο «διοικητική ένσταση» έγγραφο, που υποβλήθηκε στις 25 Μαΐου 1993, δεν περιέχει κανένα αίτημα και δεν στρέφεται κατά συγκεκριμένης αποφάσεως, αλλά «κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής».
- 17 Δεύτερον, η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι το εν λόγω έγγραφο, κατά το μέρος που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, έχει προδήλως υποβληθεί εκτός της τριμήνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 18 Ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι η διοικητική ένστασή του στερείται σαφηνείας και υπογραμμίζει ότι η ένσταση αυτή έπρεπε οπωσδήποτε να στραφεί κατά της ΟΚΕ υπό την ιδιότητά της ως θεσμικού οργάνου που εξέδωσε πράξη κατά της οποίας αυτός εναντιώθηκε.

- 19 Ο προσφεύγων φρονεί ότι παραδεκτώς υπέβαλε τη διοικητική ένστασή του, ακόμα και κατά το μέτρο που αυτή στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποίησης της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, δηλαδή από της 2ας Μαρτίου 1993, ημερομηνίας κατά την οποία παρέλαβε την από 1ης Μαρτίου 1993 επιστολή του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 20 Εκ προοιμίου, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ο πρώτος λόγος απαραδέκτου που προβάλλει η ΟΚΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το έγγραφο που τιτλοφορείται «διοικητική ένσταση κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως» δεν συνιστά διοικητική ένσταση υπό την έννοια της ως άνω διατάξεως και ότι, συνεπώς, δεν έχει πληρωθεί η προϋπόθεση της νομότυπης διεξαγωγής της διοικητικής διαδικασίας που προηγείται της ασκήσεως προσφυγής.
- 21 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ο ακριβής χαρακτηρισμός μιας επιστολής ή ενός σημειώματος εναπόκειται στην εκτίμηση μόνον του Πρωτοδικείου και δεν εξαρτάται από τη βούληση των διαδίκων. Επιπλέον, επίσης κατά πάγια νομολογία, συνιστά διοικητική ένσταση η επιστολή με την οποία ο υπάλληλος, χωρίς να ζητήσει ρητώς την ανάκληση της επίμαχης αποφάσεως, επιδιώκει σαφώς να ικανοποιηθούν εξωδίκως οι αιτιάσεις του ή ακόμη η επιστολή με την οποία εκδηλώνεται σαφώς η βούληση του προσφεύγοντος να εναντιωθεί στη βλαπτική εις βάρος του πράξη (βλ., για παράδειγμα, τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1993, Τ-115/91, Hogan κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1993, σ. ΙΙ-895, σκέψη 36).
- 22 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από αυτόν τούτο τον τίτλο του εγγράφου, το οποίο υποβλήθηκε ιεραρχικώς κατά το άρθρο 90, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, προκύπτει ότι πρόκειται περί διοικητικής ενστάσεως υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

- 23 Επιπλέον, και από το περιεχόμενο του ως άνω εγγράφου προκύπτει ότι ο προσφεύγων εναντιώνεται στην απόφαση διορισμού του Β. ως διευθυντή στη Γενική Γραμματεία της ΟΚΕ, καθώς και στην απόφαση απορρίψεως της δικής του υποψηφιότητας. Έτσι, ο προσφεύγων ισχυρίζεται μεταξύ άλλων ότι οι ως άνω αποφάσεις έχουν ληφθεί κατά παράβαση των άρθρων 7, 25, 27, 29 και 45 του ΚΥΚ, ισχυρισμός που μπορεί να νοηθεί μόνον υπό την έννοια ότι ο προσφεύγων, παρ' όλον ότι δεν το έπραξε ρητώς, ζήτησε την ανάκληση των αποφάσεων αυτών.
- 24 Δεδομένου ότι οι αποφάσεις, οι οποίες αναφέρονται στο έγγραφο που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 25 Μαΐου 1993, αποτελούν βλαπτικές εις βάρος του πράξεις, καθόσον επηρέασαν αμέσως και ευθέως τη νομική του κατάσταση, το Πρωτοδικείο δέχεται ότι το ως άνω έγγραφο συνιστά οπωσδήποτε διοικητική ένσταση υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων.
- 25 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο απαραδέκτου που επικαλείται η ΟΚΕ, κατά τον οποίο η διοικητική ένσταση έχει υποβληθεί εκτός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ομολογεί η ΟΚΕ, αυτός ο λόγος απαραδέκτου αφορά μόνον το μέρος της διοικητικής ενστάσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί, στο πλαίσιο αυτής καθαντής της διοικητικής ενστάσεως, το ζήτημα αν αυτή έχει υποβληθεί εκπροθέσμως κατά το μέρος που προβάλλει κάποια φερόμενη παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, διαπιστώνεται ότι, εν πάση περιπτώσει, το μερικώς εκπρόθεσμο της διοικητικής ενστάσεως δεν μπορεί να επισύρει το απαράδεκτο της προσφυγής.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ

- 26 Η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέρος που με αυτή διώκεται η ακύρωση της αποφάσεως του Προεδρείου της ΟΚΕ, της 28ης Ιανουαρίου 1992, να προσφύγει στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, δεδομένου ότι ο προσφεύγων παρέλειψε να υποβάλει εμπροθέσμως στην ΟΚΕ διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής.

- 27 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τότε δεν υπεχρεούτο να υποβάλει διοικητική ένσταση κατά της εν λόγω αποφάσεως.
- 28 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν αμέσως και ευθέως τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας καταφώρως τη νομική του κατάσταση (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1994, T-6/93, Pérez Jiménez κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994 Υπ. Υπ., σ. I-A-155, σκέψη 34).
- 29 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, προκειμένου περί υπαλληλικών προσφυγών, οι προπαρασκευαστικές πράξεις μιας αποφάσεως δεν είναι βλαπτικές υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και δεν μπορούν να προσβληθούν παρά μόνον παρεμπιπτόντως στο πλαίσιο προσφυγής κατά των ακυρωσίμων πράξεων (βλ., ως τελευταία, την προαναφερθείσα απόφαση Pérez Jiménez κατά Επιτροπής).
- 30 Εν προκειμένω, η απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, απόφαση η οποία δεν απέκλειε τη συμμετοχή του προσφεύγοντος στην ως άνω διαδικασία, καθόσον ο Γενικός Γραμματέας τον ενημέρωσε, με επιστολή της 31ης Μαρτίου 1992, ότι η υποψηφιότητά του θα λαμβανόταν υπόψη, δεν επηρέασε ευθέως τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τότε ο προσφεύγων δεν ήταν υποχρεωμένος να υποβάλει διοικητική ένσταση κατά της ως άνω αποφάσεως.
- 31 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, οι καθοριζόμενες από τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως και, συνελπώς, ο κοινοτικός δικαστής μπορεί να τις εξετάζει αυτεπαγγέλτως (βλ., για παράδειγμα, τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Μαΐου 1992, T-34/91, Whitehead κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1723, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1990, T-130/89, Β. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-761). Υπό τις συνθήκες αυτές και παρ' όλον ότι η ΟΚΕ δεν έχει προβάλει συναφώς ένσταση απαραδέκτου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ πρέπει να κηρυχθεί απαραδέκτο, καθότι στρέ-

φεται κατά προπαρασκευαστικής πράξεως που δεν συνιστά βλαπτική πράξη εις βάρος του προσφεύγοντος (βλ., υπό την ίδια έννοια, την προαναφερθείσα απόφαση Β. κατά Επιτροπής).

- 32 Το Πρωτοδικείο προσθέτει ότι το να κηρυχθεί το αίτημα αυτό απαράδεκτο δεν εμποδίζει τον προσφεύγοντα να επικαλεστεί, προς στήριξη των αιτημάτων του που στρέφονται κατά των ακυρωσίων πράξεων, το ενδεχομένως παράτυπο της απόφασεως περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (βλ., ανωτέρω, τη σκέψη 29).

Επί της ουσίας

- 33 Ο προσφεύγων επικαλείται πέντε λόγους ακυρώσεως αντλουμένους, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 29 του ΚΥΚ, από παράβαση της υποχρέωσης συγκριτικής εξετάσεως των υποψηφιοτήτων, από κατάχρηση εξουσίας ή διαδικασίας και παράβαση των άρθρων 7 και 27 του ΚΥΚ, από παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και, τέλος, από παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 29 του ΚΥΚ

- 34 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται, στην ουσία, ότι η ΟΚΕ έπρεπε οπωσδήποτε να ακολουθήσει τα διάφορα στάδια διαδικασίας που απαριθμούνται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, ότι η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως είναι παράτυπη, καθότι το κείμενό της δεν αντιστοιχεί στην ανακοίνωση κενής θέσεως, και ότι η απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν είναι δικαιολογημένη.

- 35 Η ΟΚΕ αμφισβητεί το παραδεκτό αυτού του λόγου ακυρώσεως, κατά το μέρος που αφορά το παράτυπο της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως, για τον λόγο ότι ο προσφεύγων δεν έχει έννομο συμφέρον να το επικαλεστεί. Η ΟΚΕ ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι, εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων θα έπρεπε να είχε υποβάλει διοικητική ένσταση κατά της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως εντός προθεσμίας τριών μηνών από της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως αυτής.
- 36 Ωστόσο, υπό τις προκείμενες περιστάσεις, το Πρωτοδικείο θεωρεί πρόσφορο να εξετάσει αμέσως τον λόγο ακυρώσεως επί της ουσίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα διάφορα στάδια διαδικασίας που απαριθμούνται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ πρέπει υποχρεωτικώς να ακολουθούνται με την καθορισμένη σειρά, υποχρέωση που δεν τήρησε η ΟΚΕ.
- 38 Επιπλέον, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως δεν αφορούσε καμία συγκεκριμένη θέση, αλλά μόνον την πρόσληψη διευθυντή και τίποτα παραπάνω. Αντιθέτως, τα καθήκοντα που περιγράφονται στην ανακοίνωση κενής θέσεως ήσαν αυτά που αντιστοιχούν στη θέση διευθυντή στη Διεύθυνση Α Συμβουλευτικών Εργασιών. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι ο Β. τοποθετήθηκε τελικά σε θέση διευθυντή στη Διεύθυνση Επικοινωνίας, πράγμα που συνεπάγεται εντελώς διαφορετικά καθήκοντα από τα καθήκοντα διευθυντή στη Διεύθυνση Α Συμβουλευτικών Εργασιών. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η ΟΚΕ εξήλθε, συνεπώς, του πλαισίου της νομιμότητας που η ίδια είχε επιβάλει στον εαυτό της. Προς στήριξη της απόψεώς του ότι υφίσταται, συνεπώς, παράβαση του άρθρου 29 του ΚΥΚ, ο προσφεύγων επικαλείται την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής (Σύλλογή 1990, σ. I-225), και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 1993, T-58/91, Booss και Fischer κατά Επιτροπής (Σύλλογή 1993, σ. II-147, ιδίως δε σκέψη 72).
- 39 Όσο για την απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ο προσφεύγων υποστηρίζει, επιπλέον, ότι το Προεδρείο

της ΟΚΕ διέθετε ήδη ικανό αριθμό υποψηφίων, μεταξύ των οποίων μπορούσε να επιλέξει έναν στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγής ή μεταθέσεως, εφόσον, μεταξύ των δεκατριών υποψηφίων που είχαν υποβάλει υποψηφιότητα, υφίσταντο ένας διευθυντής και δώδεκα προϊστάμενοι τμήματος.

40 Στηριζόμενη στο γράμμα του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 1994, Τ-18/92 και Τ-68/92, Κούσιος κατά Επιτροπής (Συλλογή 1994 Υπ. Υπ., σ. I-A-47, σκέψη 58), η ΟΚΕ αμφισβητεί την ερμηνεία του προσφεύγοντος ότι τα διάφορα στάδια διαδικασίας που απαριθμούνται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ πρέπει υποχρεωτικώς να ακολουθούνται με την καθορισμένη σειρά.

41 Όσο για τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως δεν αφορούσε καμία συγκεκριμένη θέση, η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι η ως άνω ανακοίνωση αντιστοιχεί πλήρως προς την ανακοίνωση κενής θέσεως. Επιπλέον, η τοποθέτηση του Β. σε θέση διευθυντή στη Διεύθυνση Επικοινωνίας δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών της ΟΚΕ, το δε ενδεχόμενο να γίνει η αναδιοργάνωση αυτή είχε ρητώς προβλεφθεί τόσο στην ανακοίνωση κενής θέσεως όσο και στην ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως.

42 Η ΟΚΕ εξηγεί, επιπλέον, ότι, δεδομένων του υψηλού επιπέδου της προς κάλυψη θέσεως και του γεγονότος ότι μόνο δεκατρείς υπάλληλοι είχαν υποβάλει υποψηφιότητα κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως, το Προεδρείο της ΟΚΕ έκρινε ότι ήταν απαραίτητο να διαθέτει τον μέγιστο αριθμό υποψηφιοτήτων, περιλαμβανομένων και υποψηφιοτήτων προερχομένων εκτός της ΟΚΕ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

43 Πρέπει να υπομνηστεί ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η χρησιμοποίηση του όρου «δυνατότητες» στο άρθρο 29 του ΚΥΚ σημαίνει σαφώς ότι η

ΑΔΑ δεν είναι υποχρεωμένη να προβαίνει, κατ' απόλυτο τρόπο, στις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, αλλ' απλώς ότι είναι υποχρεωμένη να εξετάζει, σε κάθε περίπτωση, αν οι ενέργειες αυτές είναι ικανές να οδηγήσουν στον διορισμό προσώπου διαθέτοντος τα πλέον υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδοτικότητας και ακεραιότητας (βλ., ως τελευταία, την προαναφερθείσα απόφαση Κούσιος κατά Επιτροπής, σκέψη 98). Επομένως, η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος ότι η ΟΚΕ έπρεπε υποχρεωτικώς να ακολουθήσει, με την καθορισμένη σειρά, τα διάφορα στάδια διαδικασίας που απαριθμούνται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ είναι αστήρικτη.

- 44 Όσο για τη νομιμότητα της απόφασης περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ δεν είναι υποχρεωμένη να συνεχίσει μια αρξαμένη διαδικασία πληρώσεως κενής θέσεως, αλλά διαθέτει διακριτική ευχέρεια να διευρύνει, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τις δυνατότητές της επιλογής (βλ., ως τελευταία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, T-38/89, Hochbaum κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-43, σκέψη 15). Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, στη συνέχεια, ότι εν προκειμένω ο προσφεύγων δεν έχει προβάλει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι η απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν ελήφθη με σκοπό τη διεύρυνση των δυνατοτήτων επιλογής της ΑΔΑ ή ότι η εκτίμηση της ΑΔΑ ότι η διεύρυνση αυτή ήταν επιθυμητή οφείλεται σε πραγματική ή νομική πλάνη. Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι δεκατρείς υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων ένας διευθυντής και δώδεκα προϊστάμενοι τμήματος, είχαν υποβάλει υποψηφιότητα στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγής ή μεταθέσεως δεν σημαίνει οπωσδήποτε ότι η ΑΔΑ διέθετε ήδη επαρκείς δυνατότητες επιλογής.
- 45 Όσο για το κείμενο της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, καίτοι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης κατά τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων, είναι υποχρεωμένη να ασκεί την εξουσία αυτή στο πλαίσιο που η ίδια έχει επιβάλει στον εαυτό της με την ανακοίνωση κενής θέσεως (βλ., για παράδειγμα, τις προαναφερθείσες αποφάσεις Culin κατά Επιτροπής, σκέψη 19, και Boos και Fischer κατά Επιτροπής, σκέψη 72). Αν, όπως εν προκειμένω, η ΑΔΑ αποφασίσει να προσφύγει, αντί της εσωτερικής διαδικασίας πληρώσεως κενής θέσεως, σε ανοιχτή σε εξωτερικές υποψηφιότητες διαδικασία προσλήψεως και, συγχρόνως, αποφασίσει

ότι οι υποψήφιοι που έχουν εμφανισθεί στο πλαίσιο της εσωτερικής διαδικασίας πληρώσεως κενής θέσεως θα ληφθούν αυτεπαγγέλτως υπόψη στο πλαίσιο της ανοιχτής σε εξωτερικές υποψηφιότητες διαδικασίας προσλήψεως, πρέπει να εφαρμοστεί η ίδια αρχή αντιστοιχίας όσον αφορά τις προϋποθέσεις που απαιτεί η ανακοίνωση κενής θέσεως και αυτές που τάσσει η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως. Συγκεκριμένα, όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο, αν επιτρεπόταν στα θεσμικά όργανα να τροποποιούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής από το ένα στάδιο της διαδικασίας στο άλλο, ιδίως δε με το να τις απαμβλύνουν, τα εν λόγω όργανα θα ήσαν στην πράξη ελεύθερα να οργανώνουν διαδικασίες εξωτερικής προσλήψεως χωρίς να υποχρεούνται να εξετάζουν τις εσωτερικές υποψηφιότητες (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1989, 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 και 232/87, Van der Stijl και Cullington κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 511, σκέψη 52).

- 46 Ωστόσο, εν προκειμένω, η διαφορά που παρατηρήθηκε μεταξύ των δύο ανακοινώσεων έγκειται μόνο στο γεγονός ότι η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως δεν κάνει μνεία του ότι η προς κατάληψη θέση είναι θέση διευθυντή στη Διεύθυνση Α Συμβουλευτικών Εργασιών. Δεδομένου ότι τα απαιτούμενα προσόντα παρέμειναν αμετάβλητα, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι μια τέτοια διαφορά δεν είναι ικανή να έχει οποιαδήποτε επίπτωση τόσο στη διεξαγωγή της διαδικασίας προσλήψεως όσο και στην τελική απόφαση διορισμού.
- 47 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, επιπλέον, ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως κάνει ρητώς μνεία της δυνατότητας υπαγωγής της προς κατάληψη θέσεως σε άλλη υπηρεσία. Υπό τις συνθήκες αυτές, η παράλειψη μνείας στην ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως της ακριβούς τοποθέτησεως που προβλεπόταν για τον νέο διευθυντή δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να θεωρηθεί ως τροποποίηση των προϋποθέσεων που τέθηκαν με την ανακοίνωση κενής θέσεως.
- 48 Κατά συνέπεια, αυτός ο λόγος ακυρώσεως, ακόμη και αν υποτεθεί παραδεκτός, πρέπει εν πάση περιπτώσει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως συγκριτικής εξετάσεως των υποψηφιοτήτων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 49 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν έγινε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι η από 27 Ιανουαρίου 1993 επιστολή του Προέδρου της ΟΚΕ, με την οποία αυτός ειδοποίησε τα μέλη του Προεδρείου της ΟΚΕ ότι ήταν ευκαταίω να συμβουλευθούν τις αιτήσεις υποψηφιοτήτων και τους σχετικούς φακέλους και διαβίβασε στα εν λόγω μέλη αντίγραφο των εμπιστευτικών εγγράφων τεκμηριώσεως που είχε συντάξει η ad hoc συσταθείσα ομάδα προεπιλογής, αποδεικνύει, όπως ισχυρίζεται η ΟΚΕ, ότι έγινε η ως άνω συγκριτική εξέταση. Αναφερόμενος στην ερμηνεία που δόθηκε στο άρθρο 45 του ΚΥΚ με τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, Τ-25/60, Schönheit κατά ΟΚΕ (Συλλογή 1992, σ. Π-63), και του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 1993, C-115/92 Ρ, Κοινοβούλιο κατά Volger (Συλλογή 1993, σ. I-6549), ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την ΟΚΕ να προσκομίσει τα ως άνω έγγραφα.
- 50 Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία προσλήψεως του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ελήφθη χωρίς προηγούμενη εξέταση, όπως απαιτεί το άρθρο 45 του ΚΥΚ, των ατομικών φακέλων και των εκθέσεων βαθμολογίας των υποψηφίων που είχαν ήδη υποβάλει υποψηφιοτήτα. Επιπλέον, τότε δεν υπήρχε καν έκθεση βαθμολογίας του Β.
- 51 Η ΟΚΕ αναφέρεται στο γεγονός ότι η απόφαση διορισμού του Β. στην κενή θέση ελήφθη κατόπιν διαδικασίας η διάρκεια της οποίας μαρτυρεί ακριβώς τη φροντίδα της ΟΚΕ να γίνει λεπτομερής συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων. Η ΟΚΕ, επικαλούμενη επίσης την προαναφερθείσα από 27 Ιανουαρίου 1993 επιστολή του Προέδρου της, ισχυρίζεται ότι η επιστολή αυτή αποδεικνύει ότι το σύνολο των εγγράφων, των οποίων έγινε μνεία στην επιστολή αυτή, ελήφθησαν υπόψη από το Προεδρείο της ΟΚΕ.

- 52 Επιπλέον, η ΟΚΕ υπογραμμίζει ότι, καιτοι αληθεύει ότι για τον Β. δεν υπήρχε έκθεση βαθμολογίας όταν ελήφθη η απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το γεγονός αυτό δεν ασκεί επιρροή, καθότι το άρθρο 45 του ΚΥΚ έχει εφαρμογή μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 53 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι ο προσφεύγων δεν έχει προβάλει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ούτε ότι η απόφαση περί προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ελήφθη χωρίς προηγούμενη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων που είχαν ήδη υποβληθεί ούτε ότι η τελική απόφαση διορισμού του Β. στην κενή θέση ελήφθη χωρίς να έχει γίνει η εξέταση αυτή. Αντιθέτως, όπως υποστηρίζει η ΟΚΕ, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Προεδρείο της ΟΚΕ διέθετε τόσο όλους τους ατομικούς φακέλους των 20 προεπιλεγέντων υποψηφίων όσο και την έκθεση της ad hoc συσταθείσας ομάδας προεπιλογής, έκθεση που περιείχε τα αποτελέσματα της συγκριτικής εξετάσεως από την εν λόγω ομάδα όλων των υποψηφιοτήτων που είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο της κινηθείσας διαδικασίας βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 54 Συναφώς, το Πρωτοδικείο προσθέτει ότι δεν συντρέχει λόγος να υποχρεωθεί η ΟΚΕ να προσκομίσει τους ατομικούς φακέλους όλων των υποψηφίων, δεδομένου ότι οι φάκελοι αυτοί δεν ασκούν επιρροή στο ζήτημα αν έγινε όντως συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων.
- 55 Τέλος, δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται ότι η υποψηφιότητα του Β. δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγής ή μεταθέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι το Προεδρείο της ΟΚΕ δεν διέθετε τότε έκθεση βαθμολογίας του Β. καμία επίπτωση δεν μπορούσε να έχει στη διεξαγωγή της διαδικασίας προσλήψεως.

56 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από κατάχρηση εξουσίας ή διαδικασίας και από παράβαση των άρθρων 7 και 27 του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Αυτός ο λόγος ακυρώσεως έχει πολλά σκέλη. Με το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ΟΚΕ παρέβη τα άρθρα 7 και 27 του ΚΥΚ, καθόσον κράτησε την κενή θέση για υπήκοο συγκεκριμένου κράτους μέλους, δηλαδή για Ισπανό υπήκοο. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο πρώην πρόεδρος της ΟΚΕ, όταν ανέλαβε καθήκοντα στην ΟΚΕ, υποσχέθηκε ότι θέση διευθυντή με βαθμό Α 2 θα εδίδετο σε Ισπανό υπάλληλο. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, στη συνέχεια, ότι η υπόσχεση αυτή του προέδρου της ΟΚΕ δέσποζε σε ολόκληρη τη διαδικασία προσλήψεως και ότι ο μοναδικός σκοπός της διαδικασίας αυτής συνίστατο στο να εξασφαλιστεί ο διορισμός Ισπανού υπαλλήλου. Επί του σημείου αυτού, υποστηρίζει ότι ένας Ισπανός υπάλληλος δήλωσε ρητώς, κατά την τελική ψηφοφορία, ότι «η θέση διευθυντή προορίζεται για Ισπανό υπάλληλο και δεν τίθεται ζήτημα διορισμού άλλου υποψηφίου εκτός Ισπανού υπαλλήλου».

58 Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων προσθέτει ότι ο Ισπανός υπάλληλος που είχε επιλεγεί από τον πρώην πρόεδρο της ΟΚΕ για την κατάληψη θέσεως διευθυντή ήταν ο Β. Υ. V. Ωστόσο, η ad hoc συσταθείσα ομάδα προεπιλογής δεν δέχτηκε την υποψηφιότητα του Β. Υ. V. Εντούτοις, για να τηρηθεί η υπόσχεση του πρώην προέδρου της ΟΚΕ, η ad hoc συσταθείσα ομάδα προεπιλογής δέχτηκε, μεταξύ των έξι τελευταίων υποψηφίων, δύο Ισπανούς υπαλλήλους, παρά το ότι αυτοί συγκαταλέγονταν μεταξύ των πλέον προσφάτως αναβρόντων υπηρεσία υπαλλήλων βαθμού Α 3.

- 59 Ο προσφεύγων παραθέτει τα ονόματα μαρτύρων που, κατ' αυτόν, μπορούν να επιβεβαιώσουν τους ισχυρισμούς του. Επιπλέον, αναφέρεται σε διάφορες επιστολές που αντηλλάγησαν το 1989 και 1990 μεταξύ της ΟΚΕ και ορισμένων υψηλών προσωπικοτήτων της Ισπανίας, επιστολές που, κατά τον προσφεύγοντα, αποδεικνύουν την παρέμβαση υψηλών προσωπικοτήτων της Ισπανίας προκειμένου να καταληφθεί από Ισπανό υπάλληλο θέση βαθμού Α 2.
- 60 Βάσει των στοιχείων αυτών και αναφερόμενος στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 1964, 15/63, Lassalle κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1045), και της 30ής Ιουνίου 1983, 85/82, Schloh κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1983, σ. 2105), ο προσφεύγων επικαλείται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της ΟΚΕ.
- 61 Με το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η *ad hoc* συσταθείσα ομάδα προεπιλογής άσκησε καθήκοντα και έλαβε αποφάσεις που, βάσει του άρθρου 57 του εσωτερικού κανονισμού της ΟΚΕ, ανήκουν στο Συμβούλιο. Επιπλέον, αμφισβητεί ότι στο Προεδρείο της ΟΚΕ παρέμεινε ο έλεγχος των ληπτέων αποφάσεων καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διορισμού.
- 62 Με το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ουδόλως δικαιολογείται ο διορισμός του Β. στην κενή θέση και ότι το Προεδρείο της ΟΚΕ δεν έλαβε υπόψη τις ικανότητες και την πείρα του προσφεύγοντος σε σχέση με αυτές του Β. Ο προσφεύγων φρονεί ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις που απαιτούσαν η ανακοίνωση κενής θέσεως και η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως και ότι διέθετε προσόντα αναμφισβητήτως περισσότερα αυτών του Β. Επί του σημείου αυτού, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι ο Β. είναι περίπου οκτώ χρόνια νεότερός του και ότι προηγουμένως ήταν διπλωμάτης. Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο Β. δεν γνώριζε πολύ καλά τα οικονομικά προβλήματα, προϋπόθεση που απαιτούσε ρητώς τόσο η ανακοίνωση κενής θέσεως όσο και η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως.
- 63 Τέλος, ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι η ΟΚΕ εδικαιούτο να λάβει υπόψη το ενδεχόμενο υπαγωγής της θέσεως σε άλλη υπηρεσία αναλόγως της πιθανής αναδιοργανώσεως των υπηρεσιών της ΟΚΕ, καθόσον δεν είχε γίνει μνεία της

δυνατότητας αυτής στο ισπανικό κείμενο της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως. Εξάλλου, ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι έγινε αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της ΟΚΕ.

- 64 Με το τέταρτο σκέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Προεδρείου της ΟΚΕ να προτείνει στο Συμβούλιο τον διορισμό του Β. στην επίδικη θέση διευθυντή ελήφθη χωρίς τα μέλη του Προεδρείου να έχουν λάβει υπόψη τα καθήκοντα που θα ανετίθεντο στον νέο διευθυντή.
- 65 Τέλος, με το πέμπτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έγινε «montage» με σκοπό να διοριστεί Ισπανός υπάλληλος, χωρίς να εφαρμοστούν σαφή και διαφανή κριτήρια, πράγμα που, κατά τον προσφεύγοντα, αποδεικνύεται από το ότι το Συμβούλιο πρώτα προήγαγε τον Β. στην επίμαχη θέση διευθυντή και μετά αντικατέστησε την απόφαση αυτή με έναν δήθεν διορισμό.
- 66 Ως προς το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, η ΟΚΕ ισχυρίζεται ότι η άποψη του προσφεύγοντος ότι ο διορισμός του Β. έγινε κατά κατάχρηση εξουσίας δεν στηρίζεται παρά μόνον σε καθαρές εικασίες του προσφεύγοντος. Ιδίως όσον αφορά την αλληλογραφία που αντηλλάγη μεταξύ της ΟΚΕ και διαφόρων προσωπικοτήτων της Ισπανίας, αμφισβητεί ότι η αλληλογραφία αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως η ένδειξη καταχρήσεως εξουσίας.
- 67 Κατά την ΟΚΕ, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος καταρρίπτονται, επιπλέον, από το ότι ο Β. Υ. V. δεν είχε καν περιληφθεί από την ad hoc συσταθείσα ομάδα προεπιλογής μεταξύ των έξι υποψηφίων που θεωρήθηκαν ως έχοντες τα περισσότερα προσόντα, παρά το ότι ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο πρώην πρόεδρος της ΟΚΕ είχε αποφασίσει να επιλέξει τον Β. Υ. V.
- 68 Τέλος, η ΟΚΕ υπενθυμίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, όταν κατόπιν συγκριτικής εξετάσεως αποδεικνύεται ότι τα προσόντα των υποψηφίων είναι αισθητώς ισοδύναμα, η ΑΔΑ

μπορεί να προστρέχει στην ιθαγένεια ως κριτήριο προτιμήσεως. Όπως ισχυρίζεται η ΟΚΕ, η άποψη αυτή ενισχύεται από το ότι η ΑΔΑ έχει μεγαλύτερη ελευθερία επιλογής προκειμένου περί υπαλλήλων βαθμού Α 1 και Α 2 απ' ό,τι προκειμένου περί υπαλλήλων κατωτέρων βαθμών.

- 69 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, η ΟΚΕ ισχυρίζεται ότι η πιο πάνω ομάδα περιορίστηκε στην προετοιμασία των διασκέψεων του Προεδρείου της ΟΚΕ και, συνεπώς, αμφισβητεί ότι της ανατέθηκαν εξουσίες που ανήκουν στο Συμβούλιο.
- 70 Ως προς το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, η ΟΚΕ ισχυρίζεται ότι η απόφαση διορισμού του Β. ελήφθη βάσει συγκριτικής εξετάσεως των διαφόρων υποψηφιοτήτων και ότι το Προεδρείο της ΟΚΕ έλαβε υπόψη τις ικανότητες και την πείρα όλων των υποψηφίων.
- 71 Όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, η ΟΚΕ υπογραμμίζει ότι η λήψη αποφάσεως σχετικά με την πλήρωση της θέσεως διευθυντή είχε αναβληθεί μέχρι τη συνεδρίαση του Προεδρείου της ΟΚΕ της 23ης Φεβρουαρίου 1993, ακριβώς για να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες του νέου σχεδίου οργάνωσης.
- 72 Τέλος, προκειμένου περί του πέμπτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, με την απόφασή του της 30ής Ιουνίου 1993, διόρθωσε μόνον ένα σφάλμα που υπήρχε στην απόφαση της 10ης Μαΐου 1993.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 73 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνηστεί, αφενός, ότι η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει σαφώς καθορισμένο περιεχόμενο και αναφέρεται στο γεγονός ότι

μια διοικητική αρχή έχει κάνει χρήση των εξουσιών της για σκοπό διάφορο εκείνου για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί και, αφετέρου, ότι, κατά πάγια νομολογία, μια απόφαση έχει ληφθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν, βάσει αντικειμενικών, κρίσιμων και συγκλινουσών ενδείξεων, προκύπτει ότι έχει ληφθεί προς επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που επικαλείται (απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1993, T-80/92, Turner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1465, σκέψη 70).

- 74 Εν προκειμένω, οι ενδείξεις που επικαλείται ο προσφεύγων προς στήριξη της απόψεώς του ότι ο διορισμός του Β. έγινε κατά κατάχρηση εξουσίας δεν ασκούν επιρροή.
- 75 Συγκεκριμένα, πρώτον, ακόμα και αν υποθεθεί ότι ο πρώην πρόεδρος της ΟΚΕ έχει υποσχεθεί, για το προσεχές μέλλον, θέση βαθμού Α2 στον Β. Υ. V, ως Ισπανό υπάλληλο, η υπόσχεση αυτή δεν μπορούσε να δεσμεύσει τα μέλη του Προεδρείου της ΟΚΕ. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο Β. Υ. V δεν συγκαταλεγόταν καν μεταξύ των έξι υποψηφίων που η ad hoc συσταθείσα ομάδα προεπιλογής θεώρησε ως έχοντες τα περισσότερα προσόντα, πράγμα που αποδεικνύει ότι, εν πάση περιπτώσει, η ενδεχόμενη υπόσχεση εκ μέρους του πρώην προέδρου της ΟΚΕ δεν είχε επίπτωση στη διεξαγωγή της διαδικασίας προσλήψεως.
- 76 Δεύτερον η αλληλογραφία που επικαλέστηκε ο προσφεύγων δεν περιέχει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η απόφαση διορισμού του Β. ελήφθη κατά κατάχρηση εξουσίας. Επιπλέον, πρόκειται για αλληλογραφία προγενέστερη της κινήσεως της επίμαχης διαδικασίας.
- 77 Τρίτον, από την εξέταση της δικογραφίας δεν προκύπτει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει τον ισχυρισμό ότι η ad hoc συσταθείσα ομάδα προεπιλογής άσκησε, όπως προβάλλει ο προσφεύγων, καθήκοντα που βάσει του άρθρου 57 του εσωτερικού κανονισμού της ΟΚΕ ανήκουν στο Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ΟΚΕ δεν κωλύεται να προχωρήσει στη διαδικασία διορισμού υπό τη σιωπηρή έγκριση του Συμβουλίου και της Επιτροπής που, εξάλλου,

έχουν συμπράξει στην πράξη με την οποία περατώθηκε η διαδικασία αυτή (απόφαση της 20ής Ιουνίου 1987, 307/85, Γαβανάς κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1987, σ. 2435, σκέψεις 17 έως 20). Επιπλέον, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι η *ad hoc* συσταθείσα ομάδα προεπιλογής είχε ως αποστολή μόνο να βοηθήσει το Προεδρείο της ΟΚΕ κατά την προπαρασκευαστική φάση της τελικής του αποφάσεως. Πάντως, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ μπορεί να παρεμβάλει, κατά την προπαρασκευαστική φάση των αποφάσεών της, ένα συμβουλευτικό όργανο, του οποίου τη σύνθεση και τις αρμοδιότητες είναι ελεύθερη να ρυθμίσει (βλ., ως τελευταία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Φεβρουαρίου 1992, T-11/91, Schloh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-203, σκέψη 47).

- 78 Τέταρτον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Προεδρείο της ΟΚΕ δεν έλαβε υπόψη τα καθήκοντα που θα ανεδίθεντο στον νέο διευθυντή, ενώ από τα πρακτικά της συνεδριάσεως του Προεδρείου της ΟΚΕ της 26ης Ιανουαρίου 1993 προκύπτει σαφώς ότι η τελική απόφαση του Προεδρείου είχε μετατεθεί σε μεταγενέστερη ημερομηνία, ακριβώς για να ληφθούν υπόψη τα καθήκοντα που θα πρέπει να εκπληρώνει ο νέος διευθυντής μετά την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της ΟΚΕ. Συνεπώς, και αυτός ο ισχυρισμός είναι αστήρικτος. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει συναφώς ότι από τα σχέδια οργάνωσης των υπηρεσιών της ΟΚΕ του Ιανουαρίου του 1992 και του Ιουνίου του 1993 προκύπτει ότι όντως συντελέστηκε η αναδιοργάνωση αυτή, όπως υποστηρίζει η ΟΚΕ. Επιπλέον, όσον αφορά το γεγονός ότι στο ισπανικό κείμενο της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως δεν γινόταν μνεία του ενδεχομένου υπαγωγής της θέσεως σε άλλη υπηρεσία αναλόγως της αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών, αρκεί η διαπίστωση ότι ο προσφεύγων δεν δικαιολογεί συμφέρον να παραπονείται για την παράλειψη αυτή. Συγκεκριμένα, για τον προσφεύγοντα, ο οποίος είναι ελληνικής ιθαγενείας και ο οποίος υπέβαλε την υποψηφιότητά του βάσει της προγενέστερης ανακοινώσεως κενής θέσεως, δεν πρόκειται περί αιτιάσεως που τον αφορά ατομικά, έτσι ώστε να μπορεί να την προβάλλει εγκύρως (βλ., υπό την ίδια έννοια, την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, σκέψη 14, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Φεβρουαρίου 1994, T-3/92, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994 Υπ. Υπ., σ. I-A-23, σκέψη 53).

- 79 Τέλος, πέμπτον, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι τίποτα δεν επιτρέπει να τεθεί υπό αμφισβήτηση ότι η απόφαση του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1993, περί τροποποίησης της προγενέστερης αποφάσεως της 10ης Μαΐου 1993 και περί διορισμού, αντί προαγωγής, του Β. ως διευθυντή με βαθμό Α 2 είχε ως μοναδικό σκοπό να διορθώσει ένα *lapsus calami*, όπως ισχυρίζεται η ΟΚΕ.

- 80 Σ' αυτό το στάδιο της συλλογιστικής, το Πρωτοδικείο πρέπει να εξετάσει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος ως προς τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως.
- 81 Προς τούτο, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η προς κατάληψη θέση ήταν θέση βαθμού Α 2, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των προσόντων των υποψηφίων για μια τέτοια θέση που συνεπάγεται μεγάλες ευθύνες και στο πλαίσιο της σταθμίσεως του συμφέροντος της υπηρεσίας, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Συνεπώς, ο έλεγχος του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που οδήγησαν τη διοίκηση στην εκτίμησή της, η διοίκηση κινήθηκε εντός λογικών ορίων, κατόπιν διαδικασίας απηλλαγμένης πλημμελειών, και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προφανώς εσφαλμένο ή για σκοπούς διαφορετικούς αυτών για τους οποίους της έχει παραχωρηθεί (βλ., για παράδειγμα, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, Τ-20/89, Moritz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. ΙΙ-769, σκέψη 29).
- 82 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, επιπλέον, ότι η ΑΔΑ, όταν συγκρίνει τα προσόντα των υποψηφίων, πρέπει να στηρίζεται σε εκτίμηση του συνόλου των προσόντων κάθε υποψηφίου που διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα, λαμβανομένων υπόψη των προσόντων που είναι επιθυμητά για την πλήρωση της κενής θέσεως. Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει, ότι το Προεδρείο της ΟΚΕ edικαιούτο να λάβει υπόψη τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει η αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της ΟΚΕ επί των καθηκόντων που θα πρέπει να εκπληρώνει ο νέος διευθυντής, και τούτο για τον πρόσθετο λόγο ότι είχε γίνει μνεία του ενδεχομένου μιας τέτοιας αναδιοργάνωσης τόσο στην ανακοίνωση κενής θέσεως όσο και στην ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας προσλήψεως.
- 83 Εν όψει των αρχών αυτών, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι από την εξέταση της δικογραφίας δεν προκύπτει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει το συμπέρασμα ότι κατά την αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων εμφοιλοχώρησε πραγματική ή νομική πλάνη.
- 84 Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, όσον αφορά το ζήτημα αν ο Β. διέθετε «πολύ καλή γνώση των οικονομικών προβλημάτων», από τα έγγραφα που κατέθεσε η ΟΚΕ, σε απάντηση ερωτήσεως του Πρωτοδικείου, προκύπτει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εκτίμηση του Προεδρείου της ΟΚΕ ότι ο Β.

έχει αποκτήσει, κατά τη διάρκεια των σπουδών του και του επαγγελματικού του βίου, τις απαιτούμενες γνώσεις οφείλεται σε πραγματική ή νομική πλάνη.

85 Εν όψει του συνόλου των περιστατικών και των σκέψεων που παρατέθηκαν ανωτέρω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε στο Πρωτοδικείο καμία αντικειμενική και κρίσιμη ένδειξη ότι η καθής ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν συντρέχει λόγος να εξεταστούν οι μάρτυρες που έχει υποδείξει ο προσφεύγων.

86 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι, όπως υποστήριξε η ΟΚΕ, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ μπορεί να προστρέχει στην ιθαγένεια ως κριτήριο προτιμήσεως, προκειμένου να διατηρήσει ή αποκαταστήσει τη γεωγραφική ισορροπία, υπό την προϋπόθεση ότι από συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων προκύπτει ότι τα προσόντα δύο ή περισσότερων υποψηφίων είναι αισθητώς ισοδύναμα (βλ., μεταξύ άλλων, την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, σκέψη 26). Γι' αυτόν τον πρόσθετο λόγο, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, είναι άσκοπο να εξεταστούν οι μάρτυρες που έχει υποδείξει ο προσφεύγων.

87 Συνεπώς, αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

88 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έχει παραβιαστεί το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, καθόσον από το άρθρο αυτό προκύπτει ότι ο Β. δεν μπορούσε να

μεταβεί από τον γλωσσικό κλάδο στην κατηγορία Α παρά μόνον κατόπιν διαγωνισμού και ότι, εν προκειμένω, δεν έγινε διαγωνισμός. Προσθέτει ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 3947/92 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ 1992, L 404, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 3947/92), περιέχει μεν κανόνες που επιτρέπουν παρέκκλιση από το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, αλλά, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, η ΟΚΕ δεν είχε ακόμα θεσπίσει καμία εκτελεστική διάταξη.

89 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της ΟΚΕ ότι το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι γενικοί κανόνες που διέπουν τη σταδιοδρομία των υπαλλήλων, ένας από τους οποίους είναι ο κανόνας του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, πρέπει να τηρούνται και στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

90 Κατά την ΟΚΕ, το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Συγκεκριμένα, η διαδικασία αυτή έχει ακριβώς ως σκοπό να διευρύνει κατά το μέγιστο δυνατό τις δυνατότητες επιλογής της ΑΔΑ. Εφόσον η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν ανοιχτή σε εξωτερικούς υποψηφίους, έπρεπε κατά μείζονα λόγο να είναι ανοιχτή σε εσωτερικούς υποψηφίους που ανήκαν σε άλλο κλάδο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

91 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ «η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο με διαγωνισμό». Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι οι παράγραφοι 3 και 4 του ως άνω άρθρου, οι οποίες προστέθηκαν με τον κανονισμό 3947/92 και παρέχουν τη δυνατότητα παρεκκλίσεως από τις διατάξεις της παραγράφου 2, αναμφιβόλως δεν έχουν εφαρμογή εν προκειμένω.

92 Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το Δικαστήριο, με την απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 1974, 176/73, Van Belle κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1974, σ. 557), έχει κρίνει ότι η ως άνω παράγραφος διατυπώνει έναν θεμελιώδη κανόνα, ο οποίος αντιστοιχεί στην οφειλομένη στην ύπαρξη χωριστών προσόντων κατάταξη των υπαλλήλων σε διαφορετικές κατηγορίες, και ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ πρέπει, λόγω του εξαιρετικού χαρακτήρα του, να ερμηνεύεται συσταλτικώς και δεν είναι δυνατόν να υπερισχύει του γενικού και από ουδεμία προϋπόθεση εξαρτωμένου κανόνα του άρθρου 45, παράγραφος 2. Πρέπει να υπομνηστεί ότι η υπόθεση αυτή αφορούσε τον διορισμό σε θέση Α 6 υπαλλήλου ο οποίος είχε προηγουμένως καταταγεί στον βαθμό Β 1. Κατά το καθού θεσμικό όργανο, ο διορισμός αυτός είχε γίνει κατόπιν διαδικασίας βασιζομένης στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή μπορεί να ακολουθηθεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα. Το Δικαστήριο ακύρωσε τον κατ' αυτόν τον τρόπο γενόμενο διορισμό, με το σκεπτικό ότι βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ η μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία μπορεί να γίνει μόνον κατόπιν διαγωνισμού. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να επανεξεταστεί η νομολογία αυτή.

93 Συναφώς, το Πρωτοδικείο, πρώτον, υπογραμμίζει ότι οι συνήθεις διαδικασίες που διαθέτουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα προκειμένου να καλύπτουν κενές θέσεις είναι, βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η προαγωγή, η μετάθεση, η προκήρυξη εσωτερικών διαγωνισμών στο όργανο και, τέλος, η μετάταξη υπαλλήλων άλλων θεσμικών οργάνων των Κοινοτήτων. Από την ως άνω παράγραφο προκύπτει επίσης ότι, μόνον έχοντας εξετάσει, σε κάθε περίπτωση, αν οι προαναφερθείσες δυνατότητες μπορούν να οδηγήσουν στον διορισμό προσώπου κατέχοντος τα πλέον υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδοτικότητας και ακεραιότητας, η ΑΔΑ μπορεί να κινήσει τη διαδικασία διαγωνισμών βάσει τίτλων, βάσει εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων. Από τα ανωτέρω το Πρωτοδικείο καταλήγει στο ότι το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ορίζοντας ότι η μετάβαση από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή άλλη κατηγορία μπορεί να γίνει μόνον κατόπιν διαγωνισμού, αποκλείει το να μπορεί να γίνει αυτή η μετάβαση μέσω των άλλων δυνατοτήτων πληρώσεως κενών θέσεων που αναφέρει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

94 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο, υπογραμμίζει ότι, βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, «για την πρόσληψη των υπαλλήλων των βαθμών Α 1 και

A 2 (...) η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται να υιοθετήσει διαδικασία προσλήψεως διάφορη από τη διαδικασία διαγωνισμών». Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ μπορεί, ενδεχομένως, να αντικαταστήσει τη διαδικασία διαγωνισμών. Εν τούτοις, κατά την αρχή της χρηστής διοικήσεως, τα θεσμικά όργανα, πριν προσφύγουν στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, πρέπει να σταθμίζουν, σε κάθε περίπτωση, αν οι διαδικασίες πληρώσεως κενής θέσεως που αριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού μπορούν να οδηγήσουν στον διορισμό υπαλλήλου διαθέτοντος τα πλέον υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδοτικότητας και ακεραιότητας.

- 95 Τρίτον, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι από το άρθρο 28, στοιχείο δ', του ΚΥΚ προκύπτει ότι η ΑΔΑ μπορεί να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ακόμα και προκειμένου περί προερχομένων εκτός των κοινοτικών θεσμικών οργάνων υποψηφίων που δεν έχουν επιτύχει σε διαγωνισμό. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, σκοπό έχει να παρέχει, όταν χρειάζεται, στην ΑΔΑ τη δυνατότητα να διαθέτει τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό υποψηφίων για την πρόσληψη υπαλλήλων βαθμού Α 1 και Α 2 ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για την πλήρωση θέσεων που απαιτούν ειδικά προσόντα.
- 96 Τέλος, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι τόσο το Δικαστήριο όσο και το Πρωτοδικείο έχουν κρίνει, με πρόσφατη νομολογία, ότι η μετάβαση από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή άλλη κατηγορία μπορεί να γίνει μόνον βάσει διαγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 1986, 269/84 και 292/84, Fabbro κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2983, και της 9ης Ιουλίου 1987, 279/85, Misset κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 3187, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 1992, T-50/91, De Persio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2365). Ωστόσο, η νομολογία αυτή δεν αφορά το ζήτημα αν η μετάβαση από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή άλλη κατηγορία μπορεί να γίνει βάσει διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 97 Εν όψει των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ έχει, βέβαια, εξαιρετικό χαρακτήρα και, συνεπώς, πρέπει

να ερμηνεύεται συσταλτικώς, όπως το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει με την προαναφερθείσα απόφαση Van Belle κατά Επιτροπής. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι μια τέτοια συσταλτική ερμηνεία είναι επιβεβλημένη μόνον όσον αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να μπορέσει η ΑΔΑ να προσφύγει στη διαδικασία που προβλέπει η εν λόγω διάταξη. Απεναντίας, άπαξ πληρωθούν οι προϋποθέσεις αυτές, κάθε περιορισμός των υποψηφιοτήτων που μπορούν να υποβληθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής είναι αντίθετος προς αυτόν τούτον τον σκοπό της εν λόγω διαδικασίας, όπως ορίστηκε πιο πάνω.

98 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το άρθρο 29, στο σύνολό του, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εξαιρετική διαδικασία, που το άρθρο αυτό προβλέπει στην παράγραφο 2, αντικαθιστά από κάθε άποψη τη διαδικασία διαγωνισμών και ότι η κίνηση αυτής της εξαιρετικής διαδικασίας ουδόλως εμποδίζει την ΑΔΑ να λάβει υπόψη υποψηφίους που, ενδεχομένως, θα μπορούσαν να μετάσχουν στη διαδικασία διαγωνισμών. Επομένως, το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το οποίο επιτρέπει τη μετάβαση από τον ένα κλάδο στον άλλο ή από τη μια κατηγορία στην άλλη μέσω διαγωνισμού, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μετάβαση αυτή είναι δυνατή και όταν η ΑΔΑ έχει προσηκόντως αντικαταστήσει τη διαδικασία διαγωνισμών με την εναλλακτική διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

99 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, επιπλέον, ότι η ερμηνεία κατά την οποία το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ έχει ως συνέπεια ότι η μετάβαση από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή σε άλλη κατηγορία απαγορεύεται ακόμα και στο πλαίσιο διαδικασίας βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ μπορεί να περιαγάγει σε μειονεκτική θέση τους υπαλλήλους των θεσμικών οργάνων σε σχέση με τους υποψηφίους που προέρχονται εκτός της Κοινότητας. Πάντως, μια τέτοια δυσμενής μεταχείριση είναι αντίθετη προς τις ίδιες τις αρχές επί των οποίων στηρίζεται το άρθρο 29 του ΚΥΚ, το οποίο, με την παράγραφο 1, δίδει προτεραιότητα στους υποψηφίους που έχουν ήδη την ιδιότητα του κοινοτικού υπαλλήλου. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

100 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι και αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 101 Κατά τον προσφεύγοντα, έχει παραβιαστεί το άρθρο 25 του ΚΥΚ, καθόσον η από 1ης Μαρτίου 1993 επιστολή του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος δεν είναι αιτιολογημένη.
- 102 Η ΟΚΕ ισχυρίζεται ότι η μοναδική τυπική απόφαση ήταν η απόφαση διορισμού του Β. στην κενή θέση. Συνεπώς, η ΟΚΕ αμφισβητεί ότι παραβιάστηκε το άρθρο 25 του ΚΥΚ για τον λόγο ότι δεν είναι αιτιολογημένη η επιστολή στην οποία αναφερόταν ότι δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος. Η ΟΚΕ ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι το άρθρο 25 του ΚΥΚ έχει εφαρμογή μόνον επί των αποφάσεων που προσβάλλουν τα δικαιώματα των υπαλλήλων και ότι το δικαίωμα διορισμού κατόπιν διαδικασίας προσλήψεως βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν αποτελεί μέρος των δικαιωμάτων αυτών.
- 103 Τέλος, αναφερόμενη στην απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1993, C-242/90 Ρ, Επιτροπή κατά Albani κ.λπ. (Συλλογή 1993, σ. I-3839), και στην προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Κούσιος κατά Επιτροπής, η ΟΚΕ υποστηρίζει ότι η ακύρωση της αποφάσεως διορισμού του Β. στην επίμαχη θέση διευθυντή θα συνιστούσε, εν πάση περιπτώσει, υπερβολική κύρωση για τη διαπραχθείσα παρανομία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 104 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι η από 1ης Μαρτίου 1993 επιστολή του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ, με την οποία ο προσφεύγων πληροφορήθηκε την απόρριψη της υποψηφιότητάς του, δεν περιείχε κανένα λόγο απορρίψεως. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, εξάλλου, ότι ο προσφεύγων δεν έλαβε

καμία αιτιολογημένη απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του πριν ασκήσει την προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεδομένου ότι η παράλειψη απαντήσεως στη διοικητική του ένσταση σημαίνει, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, σιωπηρή απορριπτική απόφαση της ενστάσεως αυτής.

- 105 Πάντως, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ δεν είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί έναντι των μη προαχθέντων υποψηφίων τις αποφάσεις περί προαγωγής, αλλά, αντιθέτως, είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την απόφασή της περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως που έχει υποβάλει, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, μη προαχθείς υπάλληλος, δεδομένου ότι θεωρείται ότι η αιτιολογία αυτής της απορριπτικής αποφάσεως ταυτίζεται με την αιτιολογία της αποφάσεως κατά της οποίας στρεφόταν η διοικητική ένσταση (βλ., για παράδειγμα, την προαναφερθείσα απόφαση Κούσιος κατά Επιτροπής, σκέψη 69). Η νομολογία αυτή έχει εφαρμογή ακόμα και στην περίπτωση που η απόφαση διορισμού λαμβάνεται κατόπιν διαδικασίας στηριζομένης στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, T-160/89 και T-161/89, Καλαβρός κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1990, σ. II-871). Επιπλέον, όπως έχει ήδη κρίνει το Πρωτοδικείο με την προαναφερθείσα απόφαση Κούσιος κατά Επιτροπής, η ολοσχερής έλλειψη αιτιολογίας μιας αποφάσεως περί διορισμού δεν μπορεί να καλυφθεί από εξηγήσεις παρεχόμενες από την ΑΔΑ μετά την άσκηση προσφυγής, δεδομένου ότι, στο στάδιο αυτό, οι εν λόγω εξηγήσεις δεν επιτελούν πλέον τη λειτουργία τους που συνίσταται, αφενός, στο να παράσχουν στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ώστε να σταθμίσει το βάσιμο της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και τη δυνατότητα άσκησεως προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου και, αφετέρου, στο να επιτρέψουν στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.

- 106 Συνεπώς, ο ισχυρισμός περί ελλείψεως αιτιολογίας της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του προσφεύγοντος είναι βάσιμος.

- 107 Ωστόσο, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα ποιες είναι οι συνέπειες που πρέπει, εν προκειμένω, να αντληθούν από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του προσφεύγοντος. Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον τα συμφέροντα των προσφευγόντων, οι οποίοι υπήρξαν θύματα παράνομης

συμπεριφοράς, αλλά και τα συμφέροντα των τρίτων, των οποίων η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη θα μπορούσε να προσβληθεί αν είχαν γίνει δεκτά τα ακυρωτικά αιτήματα των ανωτέρω προσφευγόντων (βλ., ως τελευταία, την προαναφερθείσα απόφαση Κούσιος κατά Επιτροπής). Αυτός είναι ο λόγος που το Πρωτοδικείο, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ζήτησε από τους διαδίκους αν, στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι πρέπει να γίνει δεκτός μόνον ο ισχυρισμός περί ελλείψεως αιτιολογίας, μπορούσαν να συμφωνήσουν ως προς την επιβλητέα κύρωση λόγω της διαπραχθείσας παρανομίας.

108 Δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν συμφώνησαν ως προς την κύρωση αυτή, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της πλήρους δικαιοδοσίας του επί χρηματικών διαφορών, μπορεί, ακόμα και αν δεν έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα, να υποχρεώσει το καθού θεσμικό όργανο στην καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης οφειλομένης σε υπηρεσιακό πταίσμα του εν λόγω οργάνου (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 1980, 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 229, σκέψη 14). Συναφώς, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η ακύρωση λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της απορριπτικής αποφάσεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος και, κατά συνέπεια, της αποφάσεως διορισμού του Β. ως διευθυντή στη Γενική Γραμματεία της ΟΚΕ θα αποτελούσε υπερβολική κύρωση για τη διαπραχθείσα παρανομία, προσβάλλουσα δυσαναλόγως τα δικαιώματα του Β., και ότι η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης συνιστά τη μορφή αποζημίωσης που ανταποκρίνεται κατά τον καλύτερο τρόπο και στα συμφέροντα του προσφεύγοντος και στις ανάγκες της υπηρεσίας.

109 Στο πλαίσιο του υπολογισμού της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων, πρέπει να θεωρηθεί ότι αυτός αναγκάστηκε να προσφύγει δικαστικώς προκειμένου να μάθει την αιτιολογία της απορριπτικής αποφάσεως της υποψηφιότητάς του. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο, υπολογίζοντας *ex aequo et bono* την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων, εκτιμά ότι η επιδίκαση ποσού 2 000 ECU συνιστά εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης του προσφεύγοντος (βλ., επίσης, την προαναφερθείσα απόφαση Κούσιος κατά Επιτροπής, σκέψη 108).

Επί των δικαστικών εξόδων

110 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα

του νικήσαντος διαδίκου. Βέβαια, ο προσφεύγων ηττήθηκε ως προς τα αιτήματά του, αλλά, δεδομένου ότι υποχρεώθηκε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή προκειμένου να λάβει κάποια αιτιολογία της απόφασης περί απορρίψης της υποψηφιότητάς του, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η ΟΚΕ, η οποία ηττήθηκε ως προς έναν από τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, πρέπει, εκτός από το να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, να καταδικαστεί στο ήμισυ των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα ποσό 2 000 ECU ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης οφειλομένης σε υπηρεσιακό πταίσμα.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η οποία φέρει τα δικαστικά της έξοδα, στο ήμισυ των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων φέρει το υπόλοιπο ήμισυ των δικαστικών του εξόδων.

Vesterdorf

Barrington

Saggio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf